

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 2Er/146/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912200803
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Boros
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2013:6912200803.3

Uznesenie

Okresný súd Rimavská Sobota v exekučnej veci oprávneného EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Údernícka 5, Bratislava, proti povinnému H. O., X.. XX. X. XXXX, V.. Y. XXXX/X, K. R., V. Č. J. XXXX/X, O., Š. S. R. o vymoženie 995,68 eura s príslušenstvom vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorský úrad Bratislava, Záhradnícka 60 pod sp. zn. EX 16933/11 takto

rozhodol:

I. Návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

II. Návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

Oprávnený dňa 22. 12. 2011 podal návrh na vykonanie exekúcie, ktorým žiadal vymôcť sumu 995,68 eura s príslušenstvom od povinného na základe platobného rozkazu tunajšieho súdu zo dňa 11. 1. 2011, č. k. 12C/135/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2. 2. 2011 a vykonateľným dňa 2. 6. 2011. Súdnym exekútor bol dňa 25. 1. 2012 poverený vykonaním exekúcie.

Súdnym exekútor dňa 15. 10. 2012 vydal upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo doručené tzv. poštovému splnomocnencovi povinného dňa 12. 2. 2013. Podaním datovaným dňa 18. 2. 2013 povinný oznámil, že dňa 12. 2. 2013 obdržal upovedomenie o začatí exekúcie. Uviedol, že záväzok voči spoločnosti GE Money plnil platbami na základe vydaného platobného rozkazu na účet advokáta Tomáša Kušníra a spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o. v pravidelných mesačných splátkach. V niektorých prípadoch neuviedol variabilný symbol a v niektorých prípadoch za neho platila jeho teta H. H.. Tieto skutočnosti pripomenkoval aj na súde, ale nebolo na ne prihliadnuté. Žiadal aj advokáta, aby výšku úhrad potvrdil, avšak nedostal od neho žiadnu odpoveď. Nevie sa brániť iným spôsobom, ako žiadosťou o zastavenie exekučného konania a vyčíslenie jeho skutočného záväzku. Plateniu sa nebráni, ale od roku 2004 bol viackrát nezamestnaný, pracoval v zahraničí na krátkodobé úväzky, takže nebol schopný vždy plniť si svoje záväzky. Povinný zároveň žiadal o "pozastavenie" výkonu exekúcie a o zhovievavosť do doby rozhodnutia o zastavení exekúcie. K svojmu podaniu pripojil doklady o vykonaných úhradách. Z týchto súd zistil, že všetky boli vykonané v rozmedzí rokov 2007 až 2010, pričom posledná úhrada v sume 30,- eur je datovaná dňom 15. 11. 2010. Vychádzajúc z obsahu podania povinného (§ 41 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 251 ods. 4 O. s. p.) mal súd za to, že podanie povinného treba považovať za návrh na zastavenie exekúcie a súčasne za návrh na povolenie odkladu exekúcie. Súd v tejto súvislosti zohľadnil aj skutočnosť, že v čase jeho podania povinnému nebolo právne účinne doručené upovedomenie o začatí exekúcie (upovedomenie bolo doručené tzv. poštovému splnomocnencovi povinného) a súdnym exekútor tento nedostatok neodstránil ani na výzvu súdu. Doručovanie rozporné s procesným právom pritom nemožno považovať za účinné ani v prípade, ak sa doručovaná písomnosť následne fakticky dostane do dispozície adresáta.

Oprávnený sa k podaniu povinného vyjadril tak, že platby, ktoré povinný uvádza, boli zasielané na iné čísla účtov a oprávnený ich priradil k iným pohľadávkam voči povinnému. Oprávnený eviduje platby v sume 60,- eur zo dňa 24. 5. 2011, v sume 90,- eur zo dňa 19. 5. 2011, v sume 200,- eur zo dňa 21. 3. 2011, v sume 200,- eur zo dňa 25. 2. 2011, v sume 90,- eur zo dňa 27. 1. 2011, v sume 30,- eur zo dňa 22. 11. 2010 a v sume 30,- eur zo dňa 16. 8. 2010. Tieto platby však zohľadnil už v návrhu na začatie konania.

Podľa § 57 ods. 1 písm. f) zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení (ďalej len Exekučný poriadok) exekúciu súd zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zanikla právo ním priznané.

Podľa § 159 ods. 1 O. s. p. doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný.

Podľa odseku 2) citovaného ustanovenia výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

Podľa odseku 3) citovaného ustanovenia len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa § 161 ods. 1 O. s. p. rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie.

Otázka hmotnoprávnej aktívnej a pasívnej legitímácie, t. j. otázky, či oprávnenému prislúcha nárok voči povinnému, bola predmetom posudzovania v sporovom konaní, v rámci ktorého došlo k vydaniu exekučného titulu. V základnom konaní sa posudzovala aj výška vymáhanej pohľadávky ku dňu vyhlásenia rozsudku. Právoplatný rozsudok sa vyznačuje dvomi základnými znakmi, a to záväznosťou a nezmeniteľnosťou. Znak záväznosti (§ 159 ods. 2 O. s. p.) vyjadruje, že rozhodnutie je záväzné pre vymedzený okruh subjektov - v danom prípade pre účastníkov konania, ako aj pre všetky štátne orgány. Znak nezmeniteľnosti normatívne vyjadrený v § 159 ods. 3 O. s. p. odzrkadľuje právnu zásadu *ne bis in idem* uplatňovanú už v rímskom práve, podľa ktorej je zakázané opätovne rozhodovať v tej istej veci (otázke), resp. je prikázané rozhodovať o tej istej veci (otázke) iba raz. Právoplatné rozhodnutie súdu o nároku oprávneného preto založilo prekážku právoplatne skončenej veci (*impedimentum rei iudicatae*), ktorá by bola neprípustným spôsobom nabúraná, pokiaľ by exekučný súd nanovo preskúmaval otázku dôvodnosti nároku oprávneného v čase vydania exekučného titulu. Uvedené východiská našli svoj odraz v ustanovení § 50 Exekučného poriadku, ktoré určuje, že námietky proti exekúcii majú byť podané na základe okolností, ktoré nastali po vzniku (rozumej po vydaní) exekučného titulu. Najvyšší súd SR sa k tejto otázke vyjadril v rozhodnutí sp. zn. 5 M Cdo 12/2007 nasledovne: "Z podstaty exekučného konania vyplýva, že existencia práva a tomu zodpovedajúcej povinnosti musí byť najprv určená rozhodnutím príslušného štátu orgánu alebo iným zákonom stanoveným spôsobom. Z toho dôvodu je nutné, aby všetko, čo je potrebné pre určenie práva, bolo vykonané v konaní o veci samej (v tzv. základnom konaní). V konaní o vymoženie takto určeného práva (v exekučnom konaní) je potom možné prihliadnuť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu. Okolnosti majúce za následok zánik práva, ktoré nastali pred vydaním titulu, zákon umožňuje uplatniť len v konaní vo veci samej (v tzv. základnom konaní) a spôsobom na to určeným. Ich relevancia sa dovŕšuje vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stáva podkladom pre exekúciu (porovnaj napr. R 47/1970)."

Exekučný súd v zmysle uvedené nie je oprávnený skúmať, či v základnom (sporovom) konaní bola správne ustálená výška žalovanej pohľadávky a či bolo prihliadnuté aj na úhrady uvádzané povinným. Rozsudok súdu bol vydaný dňa 11. 1. 2011 a v exekučnom konaní môže súd prihliadnuť len na úhrady, ktoré boli vykonané po tomto dni. Keďže doklady o úhradách predložené povinným svedčia o vykonaní úhrad vo všetkých prípadoch pred dňom 11. 1. 2011, tieto úhrady nemôžu zakladať dôvod pre zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku. Nad rámec uvedeného súd dodáva, že oprávnený v návrhu na začatie konania zohľadnil platby povinného v rozsahu sumy 700,- eur, ktorá podľa jeho vyjadrenia zahŕňa dve splátky vykonané pred vydaním exekučného titulu, v sumách

zhodne po 30,- eur vyplatených v dňoch 16. 8. 2010 a 22. 11. 2010. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie preto ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená.

Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku možno povoliť odklad exekúcie len v tom prípade, ak očakávanie, že dôjde k zastaveniu exekúcie, je dostatočne podložené. Samotné podanie návrhu na zastavenie exekúcie v tomto smere nepostačuje na to, aby bol odklad exekúcie povolený. Ako to vyplýva z výroku č. I a z odôvodnenia tohto výroku, súd nepovažoval návrh povinného na zastavenie exekúcie za dôvodný. Ani z obsahu spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo potrebné exekúciu zastaviť. Z tohto dôvodu súd návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie ako nedôvodný zamietol.

Vzhľadom na jeho ochotu plniť svoj dlh však súd odporúča povinnému iniciovať uzavretie dohody so súdnym exekútorom podľa § 56 ods. 9 Exekučného poriadku s písomným súhlasom oprávnených o postupnom splatení vymáhanej pohľadávky. Počas plnenia takejto dohody súdny exekútor v exekúcii iným spôsobom nepokračuje.

Poučenie:

Proti výroku č. I. tohto uznesenia možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia, na podpísanom súde, ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Proti výroku č. II. tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné.